

Arrest

nr. 48 121 van 15 september 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C) nationaliteit te zijn, op 21 juni 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 januari 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 27 mei 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die *loco* advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, komt op 3 augustus 2004 België binnen en dient een asielaanvraag in op 6 augustus 2004.

Op 18 augustus 2004 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 15 februari 2005 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Verzoeker dient op 10 april 2007 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 5 maart 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 15 500 van 1 september 2008 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 12 september 2008 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 29 oktober 2009 dient verzoeker een aanvulling in bij deze aanvraag, namelijk een document waaruit blijkt dat hij bij de ambassade van de Democratische Republiek Congo een paspoort heeft aangevraagd.

Op 11 januari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

"(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf d.d. 12.09.2008 en de aanvulling d.d. 29.10.2009, ingediend door:

K. E., P. Z. (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

De door betrokkene voorgelegde stukken, met name het "Attestation de perte des pièces d'identité" en een kopie van zijn rijbewijs, kunnen niet aanvaard worden, gezien de omzendbrief van 21.06.2007 (punt II C 1-b) stelt dat het een internationaal erkend paspoort of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart moet zijn.

In de aanvulling d.d. 29.10.2009 haalt hij verder aan dat de diplomatieke instanties van Congo (Dem. Rep.) niet in staat waren hem een paspoort te verstrekken maar dat zijn aanvraagformulier werd geregistreerd onder het nummer A000284943. Aangezien de Congolese ambassade echter reeds sinds 04.05.2009 opnieuw aanvraagformulieren behandelt en betrokkene inmiddels reeds meer dan zes maanden de tijd gehad om een kopie van zijn Congolese paspoort voor te leggen, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld.

(...)."

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

"Eerste Middel

Schending van de formele motiveringsplicht

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat:

" De door betrokkene voorgelegde stukken, met name het 'Attestation de perte des pièces d'identité' en een kopie van zijn rijbewijs, kunnen niet aanvaard worden, gezien de omzendbrief van 21.06.2007 (punt

II C 1-b) stelt dat het een internationaal erkend paspoort of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart moet zijn."

In huidig dossier werd echter door verzoeker een 'Attestation de perte des pièces d'identité' neergelegd. Dit document bevat alle identiteitsgegevens zoals deze voorkomen in een identiteitsdocument (naam en voornamen, geboorteplaats en geboortedatum, een pasfoto en een handtekening) alsmede een nummer van het document, nummer van het dossier, handtekening en stempel van de overheid die het document heeft uitgegeven.

Rekening houdende met de ratio legis van artikel 9bis van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 15.09.2006, zoals blijkt uit de Memorie van toelichting van de wet van 15.09.2006 waarin gesteld wordt dat een aanvraag onontvankelijk is "indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de (gewilde) onduidelijkheid over de identiteit te gaan regulariseren." kan de tegenpartij de huidige aanvraag niet onontvankelijk verklaren met als enige motivering dat het door verzoeker neergelegde document geen internationaal erkend paspoort of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart is.

Bij het nemen van de bestreden beslissing diende de tegenpartij minstens de redenen aan te geven waarom de identiteit van verzoeker onzeker of onduidelijk blijkt te zijn, ondanks het door verzoeker neergelegde document.

Bijgevolg werd in de huidige beslissing niet voldaan aan de formele motiveringsplicht waaraan deze beslissingen zijn onderworpen."

3.1.2. In de nota repliceert verwerende partij dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker kennis heeft van de motieven vervat in de bestreden beslissing omdat hij er inhoudelijke kritiek op geeft. Verzoeker ontbeert het vereiste belang bij zijn kritiek met betrekking tot de formele motiveringsplicht. Deze formele motiveringsplicht heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de burger van de redenen die ten grondslag liggen van de beslissing zodat hij in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen in beroep te komen. Deze wettelijke doelstelling is bereikt. De in de bestreden beslissing vermelde overwegingen die samen met de vermelding van de toepasselijke wetsbepaling de motivering van de bestreden beslissing uitmaken, volstaan om de bestreden beslissing ten genoegen van recht met motieven te onderbouwen. Het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt.

Volledigheidshalve merkt verwerende partij op dat verzoekers concrete kritiek niet dienstig is. De gemachtigde van de staatssecretaris heeft immers vastgesteld dat de aanvraag niet vergezeld ging van de vereiste identiteitsdocumenten, noch van een geldige motivering die toelaat de betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde, de voorgelegde stukken, namelijk het "*attestation de perte des pièces d'identité*" en een kopie van het rijbewijs kunnen niet aanvaard worden omdat het geen internationaal erkend paspoort of een gelijkwaardige reistitel of een identiteitskaart betreft, verzoeker houdt in de aanvulling van zijn aanvraag voor dat hij een aanvraag deed maar dat de diplomatieke instanties niet in staat waren om hem een paspoort te verstrekken, terwijl de Congolese ambassade reeds sinds 4 mei 2009 opnieuw aanvragen behandelt. De gemachtigde van de staatssecretaris heeft bijgevolg geheel terecht en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid beslist om verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren.

3.1.3. In de repliekmemorie volhardt verzoeker in de middelen zoals uiteengezet in het inleidend verzoekschrift.

3.1.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat de aanvraag niet vergezeld ging van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat verzoeker vrij te stellen van deze voorwaarde. Verzoeker maakt niet duidelijk op

welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Verzoeker voert aan dat de redenen dienden te worden aangegeven waarom de identiteit van verzoeker onzeker of onduidelijk blijkt te zijn, ondanks het door verzoeker voorgelegde *“attestation de perte des pièces d'identité”*.

In de bestreden beslissing wordt over dit stuk gesteld:

“De door betrokkene voorgelegde stukken, met name het “Attestation de perte des pièces d'identité” en een kopie van zijn rijbewijs, kunnen niet aanvaard worden, gezien de omzendbrief van 21.06.2007 (punt II C 1-b) stelt dat het een internationaal erkend paspoort of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart moet zijn.”

Uit de bestreden beslissing blijkt bijgevolg dat dit stuk in overweging werd genomen maar niet wordt aanvaard omdat het geen internationaal erkend paspoort of een gelijkwaardige reistitel of een identiteitskaart is. Dit volstaat in het kader van de formele motiveringsplicht omdat verzoeker hierdoor weet waarom dit stuk niet aanvaard wordt. De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “verder” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motiveringsplicht niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden.

De schending van de formele motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Het eerste middel is ongegrond.

3.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

“2. Tweede Middel

Schending van artikel 9bis, §1 Vreemdelingenwet

Aangezien artikel 9bis, §1 Vreemdelingenwet stelt dat de voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument niet van toepassing is op de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat:

“In de aanvulling d.d. 29.10.2009 haalt hij verder aan dat de diplomatieke instanties van Congo (Dem. Rep.) niet in staat waren hem een paspoort te verstrekken maar dat zijn aanvraagformulier werd geregistreerd onder het nummer A000284943. Aangezien de Congolese ambassade echter reeds sinds 04.05.2009 opnieuw aanvraagformulieren behandelt en betrokkene inmiddels reeds meer dan zes maanden de tijd gehad om een kopie van zijn Congolese paspoort voor te leggen, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld.”

Dit is ten onrechte aangezien verzoeker op het ogenblik waarop zijn aanvraag tot machtiging van verblijf werd ingediend zich duidelijk in de onmogelijkheid bevond om het vereiste identiteitsdocument te verwerven aangezien op dat ogenblik de diplomatieke instanties van Congo niet in staat waren hem een paspoort te verstrekken omdat zijn aanvraag nog niet volledig behandeld was. Op dat ogenblik kon verzoeker enkel een kopie overmaken waaruit bleek dat zijn aanvraag werd geregistreerd onder het nummer A000284943.

Dat dit gegeven een geldige motivering uitmaakt die toelaat verzoeker vrij te stellen van de voorwaarde van het overmaken van een identiteitsdocument op grond van art. 9bis, §1 Vreemdelingenwet.”

3.2.2. Verwerende partij repliceert dat verzoeker heeft nagelaten, zoals in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt vermeld, om bij de aanvraag of bij de aanvulling daarop de noodzakelijke documenten over te maken, zodat de gemachtigde van de staatssecretaris geheel terecht heeft beslist om de aanvraag van verzoeker onontvankelijk te verklaren. Verwerende partij verwijst daartoe naar de motieven van de bestreden beslissing die ondermeer uitdrukkelijk stelt dat verzoeker in de aanvulling van zijn aanvraag d.d. 29 oktober 2009 vermeldt dat de diplomatieke instanties van Congo niet in staat waren hem een paspoort te verstrekken, maar dat zijn aanvraagformulier werd geregistreerd, terwijl de Congolese ambassade echter sedert 4 mei 2009 opnieuw aanvraagformulieren behandelt en verzoeker inmiddels meer dan zes maanden de tijd heeft gehad om een kopie van zijn Congolees paspoort voor te leggen, zodat de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde niet vervuld is.

3.2.3. In de repliekmemoire verwijst verzoeker naar het inleidend verzoekschrift.

3.2.4. Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.”

Artikel 9bis, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op: de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen (...)

de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst.”

De bedoeling van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf, die in buitengewone omstandigheden wordt ingediend door een vreemdeling bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgestelde reistitel, onontbeerlijk is: de machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de (gewilde) onduidelijkheid over de identiteit te gaan regulariseren. Hiervan dienen onderscheiden te worden twee situaties, waarin de overlegging van een identiteitsdocument niet noodzakelijk is:

- de situatie van de asielzoeker wiens asielaanvraag nog niet definitief werd afgewezen of wiens toelaatbaar cassatieberoep bij de Raad van State hangende is overeenkomstig artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;
- de situatie van een vreemdeling die aantoonst dat het onmogelijk is om het vereiste document in België te verwerven (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, p. 33).

Uit de samenlezing van de voornoemde bepalingen volgt dat de verblijfsmachtiging enkel in het Rijk kan worden aangevraagd indien voldaan is aan de beide navolgende cumulatieve ontvankelijkheidsvoorwaarden:

- 1° er zijn buitengewone omstandigheden aanwezig om het niet aanvragen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen;
- 2° de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument of toont aan dat hij zich bevindt in één van de gevallen waarin deze voorwaarde niet van toepassing is.

De bewijslast voor het voldaan zijn aan de vereiste te beschikken over een identiteitsdocument dan wel van het feit dat hij zich in één van de gevallen bevindt waar deze voorwaarde geen toepassing vindt, rust op de aanvrager.

Zoals uit de bestreden beslissing blijkt, is de aanvraag om machtiging tot verblijf als niet ontvankelijk afgewezen omdat de aanvraag niet vergezeld ging van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat verzoeker vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, § 1 van de Vreemdelingenwet. Dit is het determinerend motief.

Verzoeker stelt dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt overwogen dat zijn bewijs van aanvraag van een paspoort bij de diplomatieke instanties niet volstaat omdat de Congolese ambassade sedert 4 mei 2009 opnieuw aanvraagformulieren behandelt. Verzoeker wijst erop dat op het ogenblik van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, zijn aanvraag om een paspoort wel al geregistreerd was maar nog niet volledig behandeld zodat hij zich in de onmogelijkheid bevond om het vereiste identiteitsdocument te verkrijgen. Verzoeker voert hierdoor de schending van de materiële motiveringsplicht aan in samenhang met artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

In de bestreden beslissing wordt over dit stuk gesteld:

“In de aanvulling d.d. 29.10.2009 haalt hij verder aan dat de diplomatieke instanties van Congo (Dem. Rep.) niet in staat waren hem een paspoort te verstrekken maar dat zijn aanvraagformulier werd geregistreerd onder het nummer A000284943. Aangezien de Congolese ambassade echter reeds sinds 04.05.2009 opnieuw aanvraagformulieren behandelt en betrokkene inmiddels reeds meer dan zes maanden de tijd gehad om een kopie van zijn Congolese paspoort voor te leggen, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld.”

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker op 29 oktober 2009 een “*formulaire de demande de passeport*” heeft voorgelegd dat ongedateerd is en uitgaat van het ministerie van Buitenlandse Zaken van de D.R.C.

Waar verzoeker aanvoert dat zijn aanvraag om een paspoort nog niet volledig behandeld was zodat de diplomatieke instanties nog niet in staat waren aan verzoeker een paspoort te verstrekken, wijst de Raad erop dat verzoeker op 29 oktober 2009 een ongedateerd formulier van een paspoortaanvraag voorlegde. Nu in de bestreden beslissing vermeld wordt dat de Congolese ambassade reeds sedert 4 mei 2009 aanvraagformulieren behandelt en verzoeker dit gegeven niet betwist in het verzoekschrift, is het niet kennelijk onredelijk of getuigt het niet van een foutieve feitenvinding dat verwerende partij stelt dat verzoeker inmiddels reeds meer dan zes maanden de tijd had om een kopie van een Congolees paspoort voor te leggen. Artikel 9bis is in zijn huidige vorm in werking getreden op 1 juni 2007, zodat verzoeker op het moment van zijn aanvraag op 12 september 2008 wist of diende te weten dat hij bij een aanvraag op grond van dit artikel een identiteitsdocument diende voor te leggen. Het zou dan ook van zorgvuldigheid in hoofde van verzoeker getuigen dat hij, met het oog op het indienen van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, van zodra dit weer mogelijk was bij de Congolese ambassade een aanvraag indiende om een paspoort te verkrijgen. De Raad herhaalt dat verzoeker niet betwist dat deze mogelijkheid weer bestond vanaf 4 mei 2009. Verzoeker heeft zijn aanvraag om een paspoort ingediend op een niet nader bepaalde datum, maar blijkbaar te laat om nog een kopie van dit paspoort te kunnen voorleggen bij zijn aanvraag.

Nu verzoeker geen kopie van een paspoort voorlegt maar enkel een ongedateerd bewijs dat hij een aanvraag voor het verkrijgen van een paspoort heeft ingediend, is het gelet op de voorschriften van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, niet kennelijk onredelijk of getuigt het niet van een foutieve feitenvinding dat de gemachtigde van de staatssecretaris heeft geoordeeld dat verzoeker niet voldoet aan de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde van de aanvraag en dat hij geen geldige motivering geeft die toelaat hem vrij te stellen van deze voorwaarde. Het is niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris om de omstandigheid dat verzoeker heeft gewacht met het aanvragen van een paspoort, niet te aanvaarden als een geldige motivering die toelaat hem vrij te stellen van de voorwaarde om een paspoort of een identiteitsdocument voor te leggen. De Raad wijst erop dat, eens verzoeker zijn paspoort verkregen heeft, hij het nog steeds kan voorleggen bij een volgende aanvraag.

Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat de vaststelling in de bestreden beslissing “*Aangezien de Congolese ambassade echter reeds sinds 04.05.2009 opnieuw aanvraagformulieren behandelt en betrokkene inmiddels reeds meer dan zes maanden de tijd gehad om een kopie van zijn Congolese paspoort voor te leggen, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet*

vervuld” kennelijk onredelijk is of niet steunt op een correcte feitenvinding. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

De schending van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet kan evenmin worden aangenomen.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. N. WELLENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. WELLENS

A. DE SMET